

ΕΞΑΓΟΡΑ ΟΡΑ BIC – SHERATON

SEMANTIC REALITY 2026 · GOVERNANCE · 04

Έφτασα ακριβώς στην ώρα μου.

Εκείνη δεν ήταν εκεί.

Ύστερα χτύπησε το τηλέφωνό μου.

Ήταν η Chanel. Ζήτησε συγγνώμη. Ήταν σε ένα ταξί, ακόμη στον δρόμο, και θα αργούσε μόνο πέντε λεπτά.

Λίγα λεπτά αργότερα την είδα να μπαίνει στο ξενοδοχείο.

Μακριά ξανθά μαλλιά. Ψηλή. Κομψή. Μια παρουσία που δεν χρειαζόταν συστάσεις.

Πλησίασε τη ρεσεψιόν, έκανε check-in, άφησε τις αποσκευές της και ύστερα ήρθε προς το μέρος μου.

«Κύριε Frega, καλησπέρα. Είμαι η Chanel. Έχω ήδη το πλεονέκτημα να ξέρω ποιος είστε. Το βίντεο στον ιστότοπό σας και η φωτογραφία σας δεν δημιούργησαν ψεύτικες προσδοκίες. Και είναι επίσης αλήθεια ότι δεν χρησιμοποιήσατε κανένα φίλτρο. Είστε πραγματικά ακριβώς όπως σας διαφημίζουν».

«Σας ευχαριστώ, κυρία μου. Παρακαλώ, καθίστε. Μπορώ να σας προσφέρω έναν καφέ ή κάτι άλλο να πιείτε; Πάρτε τον χρόνο σας. Δεν βιάζομαι, και ξέρω πώς πρέπει να φέρεται ένας κύριος στη συντροφιά μιας κυρίας».

«Όχι, ευχαριστώ. Ήπια ήδη καφέ στο αεροδρόμιο. Μάλιστα, σήμερα φοράω ένα καινούργιο άρωμα. Ελπίζω να σας αρέσει».

Το άρωμα τράβηξε την προσοχή μου.

«Πώς λέγεται;» ρώτησα. «Είναι εντελώς καινούργιο για τις αισθήσεις μου».

Χαμογέλασε.

«Λοιπόν, το όνομά του είναι ένα παλιό γαλλικό κλασικό. Απαντά σε ένα πολύ απλό ερώτημα: πώς νικάς έναν Ιταλό χωρίς να πατήσεις ποτέ στο γήπεδο;»

Την κοίταξα κατευθείαν στα μάτια.

Πέρα από την κομπόχητά της, ήταν εξαιρετικά έξυπνη. Μόνο αυτό με έκανε πιο πρόθυμο να συνεχίσω τη συζήτηση. Μια έντονη ενσυναίσθηση γεννήθηκε σχεδόν αμέσως.

Άρχισε να εξηγεί τον σκοπό της επίσκεψής της, αλλά εγώ αφαιρούμουν με τον τρόπο που κινούνταν καθώς μιλούσε. Το πρόσεξε. Πού και πού σταματούσε και ρωτούσε αν όλα ήταν σαφή.

Σαφή μόνο μέχρι ενός σημείου.

Είχε εκείνη την παρουσία που κάνει δύσκολη τη συγκέντρωση.

Ύστερα είπε κάτι που άλλαξε εντελώς την πορεία της συνάντησης.

«Πέντε ανώτερα στελέχη της BIC France ήρθαν μαζί μου σήμερα. Θα ήθελαν να σας γνωρίσουν. Εκεί αρχίζει η πραγματική συζήτηση».

Η προσοχή μου επέστρεψε αμέσως στο θέμα.

Τους έκανε νόημα να πλησιάσουν. Άλλωστε, είχα δεχτεί να τους συναντήσω.

Μέσα σε λίγες στιγμές, ήμασταν επτά γύρω από ένα τραπέζι τριγυρισμένο από τέσσερις καναπέδες.

Στην αρχή υπέθεσα ότι ήταν κάποια παρεξήγηση.

Γιατί να ταξιδέψουν άνθρωποι από τη Γαλλία για μια συνάντηση μαζί μου;

Ο μεγαλύτερος από αυτούς συστήθηκε.

«Ονομάζομαι M.....A. Είμαι σήμερα CEO της BIC France».

Ακόμη δεν είχα ιδέα τι ήθελαν.

Ζήτησα από όλους να συστηθούν.

Η εικόνα ξεκαθάρισε πολύ γρήγορα.

Ολόκληρη η ηγεσία της BIC στεκόταν μπροστά μου.

Ο λόγος της συνάντησης ήταν η εκδοτική δημόσια πρόταση εξαγοράς που είχα ανακοινώσει στο διαδίκτυο.

Την είχαν πάρει στα σοβαρά.

Μάλιστα, την είχαν πάρει τόσο στα σοβαρά ώστε άρχισαν να αμφισβητούν το ίδιο τους το μέλλον. Θα τους έδιναν νέα θέση μέσα στον νέο οργανισμό; Θα έπρεπε να ψάξουν δουλειά αλλού;

Και κάπως η επαφή είχε κανονιστεί μέσω της Chanel, που έμενε κυρίως σιωπηλή και επικοινωνούσε με χειρονομίες. Μια παρουσία που ήταν αδύνατο να την αγνοήσεις.

Εξήγησα ότι ήμουν απλώς ένας συγγραφέας και τίποτα περισσότερο.

Κανείς δεν με πίστεψε.

Η απάντηση ήταν ομόφωνη.

«Όταν μιλά κάποιος από τη Gillette, ακόμη και οι μέτοχοί μας ακούν σιωπηλοί. Ξεκινώντας από την ίδια την οικογένεια Bic».

Ζήτησα ένα σύντομο διάλειμμα και χρησιμοποίησα τη δικαιολογία ενός καφέ για να αποφασίσω τι θα έλεγα στη συνέχεια.

Η κατάσταση ήταν ασυνήθιστη.

Κι όμως, για πρώτη φορά βεβαιώθηκα για κάτι: η αφήγηση προκαλεί πολύ περισσότερη αναστάτωση από τις υποσχέσεις.

Και μόνο τώρα άρχιζα να το καταλαβαίνω.

Ferdinando